

efterat saa lang Tid er medgaaet siden det paagjældende Regnskabs Afslæggelse, kun vilde forvolde Forviklinger. Udvalget indstiller derfor, at det besluttet:

ad 31.

Under denne Post er med Hensyn til Regnskabet for Aalborg Bispestols Tiender bemærket, at Bankrenterne for første Halvdeel af Aaret 1851 saavel som Renter af og Afdrag paa Bispestolens Gjæld til 11te Juni 1851, hvis Forfaldstider begge ligge udenfor Regnskabsaaret, desuagtet ere førte til Udgift i Regnskabet for Finantsaaret for 1850—51, de første med 348 Rbd. $\frac{1}{2}$ f., de sidste med 364 Rbd. 66 f.

Fra Ministeriets Side er derved bemærket, at Statterne i det Tilfælde, hvor en Anden end Amtsforvalteren er Regnskabsfører for Bispetienderne, maae betales i de respective Skatteterminer, April og October, og saaledes forskydes for det Aar, hvori Regnskabet aflægges, saavel som Renter og Afdrag af Bispestolens Gjæld m. v., men at Saadant forøvrigt er uden al Indflydelse i Henseende til Resultatet af Opgjørelsen for Finantsaaret for Bispestolens Vedkommende, eftersom Statter og Afgifter m. v. kun føres til Udgift for et Aar i hvert Regnskab.

Statsrevisjonen har imidlertid troet, i Henshold til, hvad den har bemærket ved Post 30 — cfr. ovenfor — at burde indstille, at de ovenmeldte tvende, som de kalde det, anticiperede Udgifter, 348 Rbd. $\frac{1}{2}$ f. og 364 Rbd. 66 f. maa passere for denne Gang.

Udvalget ffønner ei heller rettere, end at det er rigtigt, at Udgifterne opføres i Regnskabet for det Aar, hvori de forfalde, ligesom det ei heller seer, at deri kan være nogen Ulempe for Regnskabsføreren. Saaledes maa Udvalget tiltræde Statsrevisorernes Formening, og indstiller derfor, at det besluttet:

ad 34.

Under denne Post er Spørgsmaal om en Sum af 62 Rbd. 64 f., som er udbetalt paa Contoen til Lønninger til Betjente m. fl. ved

Udvalgenes Betænkninger.

De omhandlede Udgifter, 348 Rbd. $\frac{1}{2}$ f. og 364 Rbd. 66 f., der vedkomme et tidligere Regnskabsaar, passere!

Overskriftelsen, 62 Rbd. 64 f., billiges.